

си червената и малко испадала грива и утѣшаваше своята половина.

— Успокой се, моя мила, ний ще му дадемъ да разбере, ще го научимъ на вѣжливостъ! Азъ сега още ще напиша на Пѣтля и ще донеса на Буллога. Слава Богу, капитуляциитѣ още не сж отиѣнени! Биби и нейниятъ мъжъ ще подигнатъ всичкитѣ Ерменци, а ако е нужно, то и Папата ще потревожатъ. Ний ще испхдимъ мютесарифина, на парчета ще го разстрѣляме съ картечницитѣ, успокой се ний ще научимъ Турчина, ще го испратимъ на покаяние въ Мекка. Какво измислилъ! Арестува въ християнска дѣвойка и не допусналъ при нея християнка! О, ако би билъ тукъ Лордъ Редклифъ, славното наше султанче, то щеше да има бѣсилка!

Доктора слушаше, глѣдаше ги и все мучеше: хм, хм! Наконецъ, като крякна тъй грѣмко като старъ глиганъ, той рече:

— Прѣстанете! Турцитѣ, както и другитѣ людѣ, до когато трѣбва—ласкаятъ, а когато не трѣбва—пхдятъ. Какво чудно има тукъ че васъ не ви пхснали? Нѣма нужда отъ свидѣтели. За да придуматъ християнската тѣ се ползуватъ и съ християнка и съ еврейка, а за да се повѣселятъ съ християнската защо имъ е еврейката? Тя е пѣтото колѣло на колата. Мюсюлманитѣ ще могатъ да се навѣселятъ сами. Захвърлете всички тия дивотии и се пригответе за пхтъ.

Настрѣхналата червена грива у Лева се улѣгна; той поглади своитѣ посицели стѣрни и видимо се успокои. Неговата половина сжщо притихна и се позасмѣ на доктора или на неговиятъ шалъ. Като си мисляше да получи за бакшишъ елмази, тя не забрави и за шала. Не само въ мѣнастиря, но и въ хаврата учатъ: проси баница, но не отхвърлай хлѣба.

Всичкитѣ трима отидаха да се приготвятъ за пхтъ. Бѣса не дрѣми; когато той самъ не може да се споразумѣе съ дѣда, то му испраща скритомъ пѣкоя жена.

Мютесарифина, человекъ рѣшителенъ и дѣтеленъ, поизвика, потропна съ кракъ, даде заповѣди на юзбашия-